

В подкрепа ще приведем и няколко мнения на ученици (роми), споделени във фокус групите:

“...Не ми е интересно там, пишат ми двойки, учителките се карат..” (момиче, 12 години).

“Уроците са много трудни, правят се контролни и изпитвания, не ги разбирам” (момче 13 години)

“Не искам да ходя на училище, по- ми харесва тук да си седя”(момче 11 години).

Оформят се **три групи** на най-често непосещаваните учебни часове, където ромите имат следните дялове:

- технически предмети и физкултура — 58.3%;
- математически и природонаучни дисциплини- 71.4%;
- хуманитарни предмети — 71.4%.

В този контекст трябва да отбележим, че 8.2% от лицата са посочили, че отсъстват по повече от две групи предмети, като в тази група ромите отново са най-многобройни. Проявява се една закономерност: отсъствията от определени предмети (технически и физкултура) се дължат **не само на учебни трудности**, но и на пренебрежително отношение и желание лицата да си спестят тези часове; мотивацията е различна: “да си починат”, “да вършат нещо друго”, “да се видят с приятели” и т.н.

Следователно наред с учебния материал и произтичащите затруднения вина за отсъствията имат и самите **ученици** — неполагане на усилия, липса на навици за учене: “Учениците са мързеливи”, “учениците не виждат смисъл в ученето” се посочва от 70.4% от ромите като причина за отпадането от образованието; пак в тази връзка са и мненията: “не искам да ходя на училище”; “не искам да уча”, споделяни от 48.1% от отпадналите ромски деца..

В рамките на **обучителните** причини за отсъствия от училище съществен принос имат и **учителите**. Преподавателят е в състояние да мотивира и насочва стремежите и желанията на младите хора, както и да стимулира тяхното посещение в училище. 13% от респондентите казват, че “любимият учител” е най-